

Editorial

Continuem en la batalla quixotesca de presentar anualment una revista com la present, amb baix pressupost però amb apassionats col·laboradors, sense perspectives de benefici econòmic però amb la satisfacció de facilitar la comunicació, funció vital de tot ésser viu. En aquest número el ventall d'articulistes s'amplia novament, sobrepasant els temes més estrictament històrics: parlem de filosofia, història de l'art, mitologia, etc. I com sempre, de temes diversos d'història: arxivística, arqueologia, història militar, etc. Especial esment mereix la inclusió de la traducció d'un conte romanès, arran d'un nou debat obert, sobre la diferent temporalitat dels móns diví i humà. També en l'entrevista ampliem fronteres, trobant-nos amb el Dr. López Austin, referent mundial en història precolombina.

Què és *l'Ex Novo*? Àgora per a nous pensadors, espai obert per al diàleg. Per això la varietat de temàtiques col·labora en l'ampliació d'horitzons de pensament. La polèmica és el caminar de la investigació, i per això convidem a entrar en debat. Casualitat o sincronicitat? En un dels seus darrers llibres, el reconegut prehistoriador Eudald Carbonell encunya el nom d'"*Homo ex novo*" per a batejar a l'homínid cap al qual tendim, l'humà del tercer mil·lenni, el fill de l'*Homo sapiens sapiens*¹. Qui és l'*Homo ex novo*? És el nostre futur fill, fruit d'un repensar-nos, d'una presa de consciència de nosaltres mateixos que cal fer a través del coneixement i la seva socialització. Per això, més que mai, l'*Ex Novo* continua aferrada a la vida amb la força de l'entusiasme inicial, mantenint els seus objectius crítics i arriscats, gràcies al recolzament econòmic de la Facultat de Geografia i Història de la Universitat de Barcelona i, sobre tot, a l'empenta dels qui en ella col·laboren puntualment i dels qui treballem constantment.

¹Carbonell, E., *El naixement d'una nova consciència*, Ara edicions, Badalona, 2007, especialmente pp.178ss.

Finalment, aprofitem aquesta editorial per a respondre públicament algunes crítiques rebudes pel poc ús del català en la nostra revista. Aclarim que aquest fet és completament fortuït. Ens limitem a publicar els millors escrits que rebem, independentment de que estiguin escrits en castellà o català. En aquesta ocasió la majoria d'ells estan escrits en castellà (cal anotar, a més, que molts articulistes no són catalans). A les normes de publicació sempre hem explicitat el nostre bilingüisme i, de fet, l'editorial, títol i normes de publicació sempre ha estat en català. Per aquestes raons convidem als mencionats crítics a que participin en la nostra revista expressant-se sobre temes d'història en l'idioma que millor dominin. La nostra associació s'enorgulleix de ser una de les poques de la universitat que no depèn ideològicament de cap partit o tendència política, el que òbviamment no significa que els seus membres siguem apolítics. La nostra orientació és clara: pensar i comunicar-nos. La demagògia omnipresent la superem mitjançant l'admiració que ens uneix vers el món i vers la seva història.

Barcelona-El Pont d'Armentera-Mont Rebei, juliol de 2007